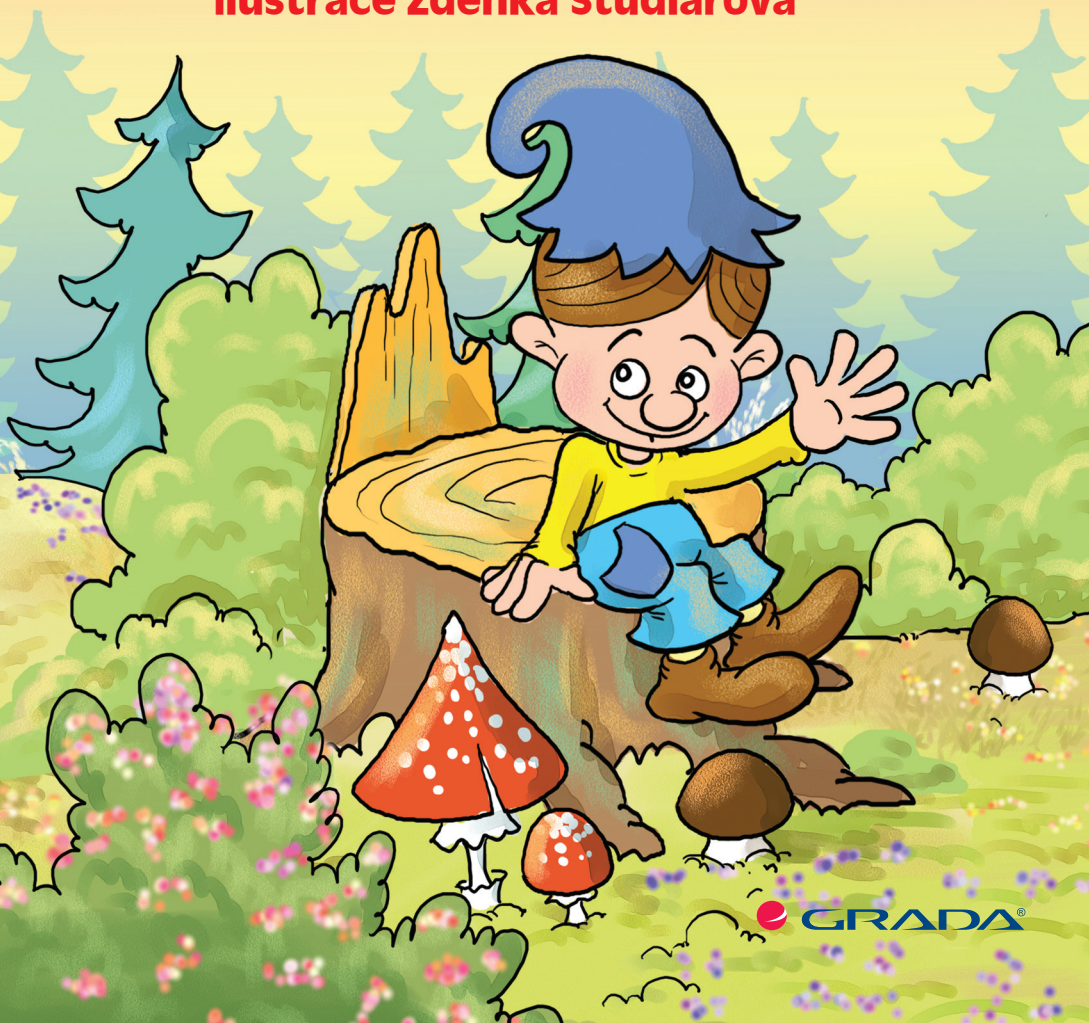

Chytré čtení

Romana Suchá

Můj kamarád skřítek Vítek

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Romana Suchá

Můj kamarád skřítek Vítek

Ilustrace Zdeňka Študlarová

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE.

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 5616. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdaléna Jimelová
Jazyková úprava Matouš Černý
Návrh obálky Zdeňka Študlarová
Grafická úprava a zlom Jan Šístek
Počet stran 88
První vydání, Praha 2014
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-247-5291-4

ELEKTRONICKÁ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-9380-1 (ve formátu PDF)

OBSAH

Můj kamarád skřítek Vítek	5
Na houbách	14
Vildovo tajné mlsání	23
Kluci jedni nepořádní	26
Edíkovo velké praní	32
Výlet	44
Nezvaný host	58
Karneval	62
Škola	74

*Tuto knížku věnuji s láskou
a poděkováním své babičce
Vlastě Pospíšilové.*

MŮJ KAMARÁD SKŘÍTEK VÍTEK

Skřítek Vítek sedí na a čeká, až ho přijdeš navštívit. Chodí za ním spousta dětí, ale právě teď čeká jenom na tebe. Abys ho mohl spatřit, musíš se po pohybovat tiše a obezřetně, jen tak zlehka našlapovat a snažit se, aby ti pod nohama nepraskaly suché . Ale hlavně musíš umět kouzelné zaříkávadlo. Je úplně snadné, a jestli chceš, můžeme se ho spolu naučit. Opakuj tedy po mně:

*Skřítku Vítku, byl bych rád,
kdybys byl můj kamarád.*

*Na velikém kameni
čekám na tvé znamení.*

*Až přijde ten správný čas,
svou návštěvou potěš nás.*

Jde ti to výborně. Teď už jen zbývá, abys v našel nějaký větší . Na ten si tiše sedni, zavři a dostatečně nahlas odříkej básničku, kterou jsme se spolu naučili. Až oči znovu otevřeš, rozhlédni se kolem sebe. Možná někde u svých zahlédneš malou roztomilou hlavičku s modrou a to bude nejspíš Vítek. Poznáš ho snadno. Obyčejně nosí modré s kapsami, ve kterých schovává spoustu užitečných věcí a malých pokladů.

Pokud ho hned neuvidíš, nezoufej, občas mívá spoustu práce, a proto se nemůže déle zdržet. V takovém případě ti tu určitě nechá sáček bonbónů nebo nějaké jiné překvapení jako důkaz, že tu byl a že by se s tebou také rád skamarádil.

Dnes máme ale štěstí. Koukej, tamhle sedí na a dokonce ti přinesl nějaké bonbóny. Radostně na tebe mává – rozhazuje i , jen aby sis ho všiml. Myslím, že i něco volá, ale jeho hlásek je slabý a sotva slyšitelný. Pojď, musíme jít trochu blíž, abychom mu lépe

rozuměli. „Ahóóój, tady jsem a už se tě nemůžu dočkat,“ křičí Vítek, seč mu síly stačí. „Něco pro tebe mám!“ a už vytahuje sáček bonbónů a jeden ti nabízí.

Když budeš mít trochu štěstí, můžeš v lese potkat i Vítkovy kamarády. Popíšu ti, jak vypadají, a prozradím pár drobností, podle kterých je zaručeně poznáš. Dole je obrázek, na kterém jsou všichni pohromadě. Schválně jestli uhodneš, kdo je kdo.

Sváťa je ze všech největší. Všechno ví a zná a taky rád všechny poučuje. Chodí vzorně upravený – jeho zelené pěkně ladí se žlutou . Je to zkrátka velký elegán a určitě se ti bude líbit.

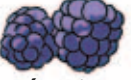

Vilda je trošku zavalitý. Je stále hladový a pořád něco jí. Věčně umaštěné ruce si utírá do červených

kostkovaných . Jeho původně bílé bývá špinavé od různých dobrot, kterými se celé dny láduje.

Edík je ze všech nejmenší. Je to takový malý mazánek, kterého si všichni oblíbili a nedají na něj dopustit. Nejraději nosí modrou a oranžové s laclem.

Pepča je stejně velký jako Vilda. Oblečené má dlouhé proužkované a hnědé . Na hlavě nosí podivný klobouk, který už leccos pamatuje a na některých místech je vyspraven pestrými   .

No a **Vítka** ti nemusím představovat – toho už přeci znáš a určitě ho mezi ostatními snadno poznáš.

Teď tě zavedu na místo, které mají skřítki nejraději a kde budeš mít největší šanci je spatřit. Rostou tam , , a taky , na kterých si moc rádi pochutnávají. Plnými hrstičkami si je cpou do . Sladká šťáva jim stéká po bradě a špinaví bývají až za .

Ale teď už se po lese pořádně rozhlédni – třeba tu jsou někde schovaní.

Na protějším svahu mají skřítkci své domečky.
Na první pohled bys je mohl snadno přehlédnout,
protože téměř dokonale splývají s okolní přírodou.
Ale když se budeš pořádně koukat, určitě si jich
všimneš.

Vítek bydlí **uprostřed** pod vysokou jedlí.
Domeček má postavený z tenkých
a spadaneého .

Vilda bydlí **napravo** hned vedle Vítko.
Jeho domeček je o něco větší. Stěny tvoří placaté
 , které jsou zpevněny mechem a .

Pepča má domeček přímo **pod**
Vítkovým ve starém vykotlaném .
Zvenku vypadá poněkud zchátrale, ale uvnitř
je příjemně útulný a krásně prostorný.

Sváťa si postavil domeček z březové
nalevo vedle Vítko. Už na první pohled působí

velmi elegantně a čistě. I okolí Sváťova domečku je vzorně upravené.

Edík bydlí **nad** Vítkem. Jeho domeček je vysoký a má dvě patra. Pod okny stojí dlouhá , na které moc rád sedává se svými kamarády.

Skřítkci už jsou na cestě domů, a tak se můžeš přesvědčit, zda jsi správně odhadl, kdo kde bydlí. Každý má ke svému domečku vyšlapanou cestičku. Zkus se k nim přidat, určitě ti svůj domeček rádi ukážou.

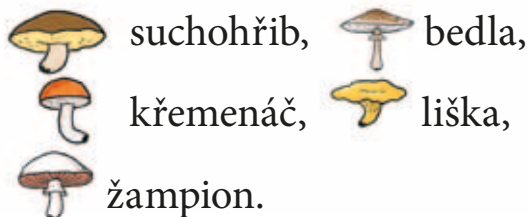

NA HOUBÁCH

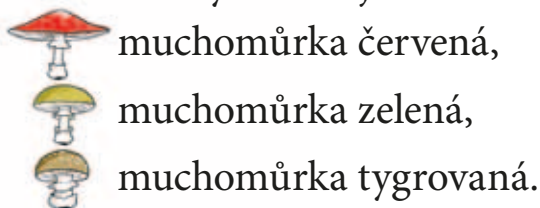
Vítek od časného rána chodí po lese a sbírá .
Už jich má plný koš a volá na tebe, abys mu šel pomoci. Ale pozor! Ne všechny houby jsou jedlé. Po některých by tě mohlo bolet břicho a některé jsou dokonce jedovaté. Nejlepší bude, když tě naučím houby poznávat.

Nejdříve ty, které sbíráme:

To všechno jsou houby jedlé. Z nich si můžeš uvařit smaženici, polévku nebo houbovou omáčku.

Dobrý pozor si dávej na ty jedovaté. Takové určitě nikdy nesbírej a ani na ně nesahej:

A teď rychle pospěš za Vítkem. Podívej, už na tebe čeká. Sám má košík vrchovatě naplněný houbami a ztěžka ho vláčí za sebou. I tak tu spousta hub ještě zůstala. Vezmi si proto a můžeš začít sbírat. Ale určitě jenom ty jedlé!

Vítek pozval všechny své kamarády na sváteční oběd. Z , které jste spolu nasbírali, chce uvařit houbovou omáčku. Ale ještě ani nezačal, a už je v kuchyni pěkný nepořádek. Vítek zmateně pobíhá od jedné ke druhé a postupně vytahuje všechno, co v nich najde. Sám vlastně ještě nikdy nevařil a podle toho to tu teď také vypadá. A jak se tak na něj dívám, začínám mít vážnou obavu, zda to vůbec zvládne.

Kuchyňský je už celý zaplněný věcmi a vůbec tu není k hnutí. Takhle by to tedy nešlo! Musíme ho trochu usměrnit. Na stole necháme jen věci, které bude opravdu potřebovat, a všechny ostatní pak spolu narovnáme zpátky do .

